

ΘΥΜΙΑΜΑ

«Θυμιάμά Σοι προσφέρομεν, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς»

Ἐβδομαδιαῖο περιοδικό • Ἀριθμ. φύλ. 74

7 Ὀκτωβρίου 2018

Συντάκτης: Ἐπίσκοπος Ἱερεμίας

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΓΟΡΤΥΝΟΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΕΩΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ Γ΄ ΛΟΥΚΑ ΜΙΑ ΝΕΚΡΑΝΑΣΤΑΣΗ

1. Ἡ σημερινή εὐαγγελική περικοπή, ἀδελφοί χριστιανοί, μᾶς εἶπε γιά τόν Ἰησοῦ Χριστό, πού εἶναι ἡ Ζωή, ὅτι συναντήθηκε μέ τόν θάνατο! Καί βέβαια δέν νίκησε ὁ θάνατος τήν ζωή, ἀλλά ἡ ζωή, ὁ Χριστός, νίκησε τόν θάνατο! Ἡ σημερινή περικοπή μᾶς εἶπε ὅτι ὁ Χριστός, μέ ἀρκετούς μαθητές καί πολύ ὄχλο, πήγαινε στήν πόλη Ναΐν. Καί ὅταν πλησίαζαν τήν πόλη, ἔβγαινε ἀπ' αὐτήν μία νεκρική πομπή. Καί ὁ νεκρός ἦταν τό μονάκριβο παιδί μιᾶς χήρας γυναίκας, συνόδευε δέ τήν πομπή πολὺς ὄχλος ἀπό τήν πόλη. Θά πρέπει δέ νά φανταστοῦμε ὅτι στήν πένθιμη ἀτμόσφαιρα ἀκούονταν οἱ γοερές κραυγές τῆς χήρας μάνας γυναίκας, πού ἔχασε τόν μόνο σύντροφο καί τό μόνο ἀκούμπημα τῆς ζωῆς της, τό μονάκριβο παιδί της.

2. Δέν γίναμε γι' αὐτά τά πράγματα, χριστιανοί μου. Δέν ἔκανε ὁ Θεός τόν ἄνθρωπο γιά νά ἀρρωσταίνει καί γιά νά πεθαίνει. Ὁ θάνατος δέν εἶναι ἀπό τόν Θεό. Ἡ Ἁγία Γραφή τό λέει καθαρά, ὅτι «ὁ Θεός θάνατον οὐκ ἐποίησεν» (Σ. Σολ. 1,13). Ὁ θάνατος εἶναι ἓνα φάλτσο πράγμα, ἦλθε ἀπ' ἔξω καί δέν ἦρθε ἀπό τόν Θεό. Ἦρθε ἀπό τήν ἁμαρτία. Ὁ Θεός τό εἶπε καθαρά στούς πρωτοπλάστους: «Μή φάτε ἀπό τό δένδρο, γιατί θά πεθάνετε» (Γεν. 2,17). Ἔφαγαν καί πέθαναν. Ἔτσι, λοιπόν, βασιλεύει ὁ θάνατος σ' ὅλη τήν ἀνθρωπότητα καί ἐμεῖς οἱ ἄνθρωποι λεγόμαστε «θνητοί». Ὅλο κι ὅλο ἡ ζωή τοῦ ἀνθρώπου εἶναι αὕτη: Οἱ νεκροί μᾶς φωνάζουν, «ἐλάτε»! Καί ἡμεῖς τούς λέμε, «ἐρχόμαστε»! Αὐτό εἶναι ἡ ζωή μας ἐδῶ στήν γῆ.

3. Ἀλλά, ξαναλέγομε ὅτι δέν ἔκανε ὁ Θεός τόν ἄνθρωπο γιά νά πεθαίνει. Τόν ἔκανε νά μὴν πεθαίνει, ἀλλά νά εἶναι ἀθάνατος. Ἡ ἁμαρτία τόν ἔκανε θνητό. Ἀλλά χαρεῖτε, χριστιανοί! Γιατί ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ οἰκονόμησε τό σοφό σχέδιο γιά τήν σωτηρία μας, πού ἦταν ἡ σάρκωση τοῦ Υἱοῦ Του καί ἡ θυσία Του στόν Γολγοθᾶ γιά τήν ἄφεση τῶν ἁμαρτιῶν μας. Αὕτη ἔφερε τήν λύτρωσή μας ἀπό τόν θάνατο. Βέβαια! Ἀφοῦ ὁ θάνατος προῆλθε ἀπό τήν ἁμαρτία, ἡ δέ ἁμαρτία σβῆστηκε μέ τόν σταυρικό θάνατο τοῦ Χριστοῦ, νικήθηκε καί ὁ θάνατος, τό ἀποτέλεσμα τῆς ἁμαρτίας. Ἔτσι οἱ πιστοί χριστιανοί πιστεύομε στήν ἀνάσταση τῶν νεκρῶν καί τήν αἰώνια ζωή στήν Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ὅπως τό ὁμολογοῦμε στό «Πιστεύω» μας: «Ὁμολογῶ ἀνάσταση νεκρῶν καί ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος»!

4. Τήν μεγάλη αὕτη ἀλήθεια τῆς πίστεως μας, ἀδελφοί χριστιανοί, τήν κήρυξε ὁ Χριστός δυνατά καί ἔμπρακτα μέ τίς νεκραναστάσεις πού ἔκανε. Καί τό σημερινό ἅγιο Εὐαγγέλιο ὁμιλεῖ γιά μία τέτοια νεκρανάσταση. Ἄς ξαναέλθουμε στήν εὐαγγελική μας περικοπή: Ὅταν ὁ Κύριός μας συναντήθηκε στήν Ναΐν μέ τήν νεκρική πομπή, λυπήθηκε γιά τόν πόνο καί τά δάκρυα τῆς χήρας γυναίκας, τήν «σπλαγχνίστηκε», ὅπως ἀκούσαμε στό Εὐαγγέλιο, τήν πλησίασε καί τῆς εἶπε: «Μὴ κλαῖε». Μὴ κλαῖς! Πόσο πρέπει νά διδάξει ὅλους μας αὕτη ἡ στάση τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ! Πόσο πρέπει νά μιλήσει δυνατά αὐτό τό «ἐσπλαγχνίσθη» πρὸς τήν χήρα γυναῖκα! Σήμερα οἱ ἄνθρωποι εἶναι ἄσπλαγχοι, εἶναι ἄκαρδοι στόν πόνο τῶν ἄλλων. Καί ὅταν φαίνονται ὅτι συμπαρίστανται, αὐτό σέ μερικές καί πολλές περιπτώσεις δέν εἶναι εἰλικρινές, ἀλλά ἔχει ὡς σκοπό τήν δική τους προβολή καί γι' αὐτό δέν ἀγγίζει τήν ψυχὴ τοῦ πονεμένου καί δέν τήν παρηγορεῖ λοιπόν. Ἐπειτα οἱ ἄνθρωποι εἶναι ἄνθρωποι ἀδύναμοι, μὴ μπορώντας νά βοηθήσουν οὔτε τόν ἑαυτό τους. Γι' αὐτό νά ζητᾶμε πάντα τήν εὐσπλαγχνία τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Θεοῦ μας. Ἡ εὐσπλαγχνία τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, γιά τήν ὁποία μιλοῦσε σήμερα τό Εὐαγγέλιο (στίχ. 13), στήν ἐκκλησιαστική

μας γλώσσα λέγεται «έλεος». Νά ζητᾶμε, λοιπόν, τό έλεος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ μέ ἐκείνην τήν ώραία προσευχή: «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλέησόν με!» «Ἐλέησόν με» σημαίνει «σπλαγχνίσου με». Καί ὁ Χριστός, σάν Θεός, μᾶς εὐσπλαγχνίζεται πολύ, μᾶς εὐσπλαγχνίζεται θεϊκά, καί μᾶς θεραπεύει τέλεια. Ἔτσι, λοιπόν, καί τήν ὀδυρωμένη χήρα τῆς Ναΐν, πού τήν εὐσπλαγχνίστηκε, τῆς χάρισε πάλι τό παιδάκι της. Τό ἀνέστησε! Πραγματικά τό ἀνέστησε, γιατί τό νεκρό παιδί «ἀνασηκώθηκε καί ἄρχισε νά ὀμιλεῖ» (στίχ. 15). Καί παρέδωσε ὁ Χριστός τό ἀναστημένο παιδί στήν μητέρα του.

5. Ἡ ἀνάσταση αὐτή τῆς σημερινῆς εὐαγγελικῆς περικοπῆς, ἀδελφοί χριστιανοί, τῆς Γ΄ Κυριακῆς τοῦ Λουκά, ὅπως καί οἱ ἄλλες νεκραναστάσεις πού ἔκανε ὁ Χριστός μας, εἶναι ἓνα προμήνυμα ὅτι θά νικηθεῖ κάποτε ὁ θάνατος καί ἐμεῖς οἱ ἄνθρωποι θά ἀπολαύσουμε τήν παντοτεινή ἀθανασία, γιά τήν ὁποία εἴμαστε πλασμένοι. Καί αὐτό τό μήνυμα τό κηρύττει περισσότερο ἡ ἀνάσταση τοῦ Ἰδιοῦ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Γιατί, ὅ,τι συνέβηκε μέ τόν Χριστό, θά συμβεῖ καί μέ τόν καθένα ἀπό ἡμᾶς. Γιατί ἐμεῖς εἴμαστε τοῦ Χριστοῦ, ἀνήκουμε στήν Ἐκκλησία Του, ἡ δέ Ἐκκλησία εἶναι τό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ. Σῶμα, πού ἔχει κεφαλή τόν Χριστό. Καί ἀφοῦ ἡ Κεφαλή μας, ὁ Χριστός, μέ τήν ἀνάστασή Του εἶναι ἔξω ἀπό τά κύματα τοῦ θανάτου, εἶναι βέβαιο ὅτι καί τό υπόλοιπο σῶμα Του, ἡ Ἐκκλησία, ἐμεῖς, θά ἀπαλλαγούμε ἀπό τόν θάνατο. Ὅπως ἓνας πού κολυμπᾶει καί ἔχει τό κεφάλι του ἔξω ἀπό τά κύματα τῆς θάλασσας, εἶναι βέβαιο ὅτι καί τό υπόλοιπο σῶμα του θά βγεῖ ἀπό τήν θάλασσα.

6. Τελειώνοντας, ἀδελφοί, θέλω νά πῶ κάτι ἄλλο σοβαρό. Ἐπειδή ὁ νεκρός τοῦ σημερινοῦ Εὐαγγελίου ἦταν νεαρός, σκεπτόμαστε μέ τήν εὐκαιρία αὐτή τά σημερινά μας ἀγαπητά παιδιά. Εἶναι φιλότιμα παιδιά, ἀλλά τά περισσότερα ἢ μερικά ἀπό αὐτά εἶναι νεκρά πνευματικῶς. Γιατί ἡ Ἁγία Γραφή λέγει ὅτι ὑπάρχουν δύο θάνατοι. Ὁ ἓνας σωματικός καί ὁ ἄλλος πνευματικός θάνατος, τό νά ἀποκοπεῖ δηλαδή ὁ ἄνθρωπος ἀπό τόν Θεό. Καί οἱ πρωτόπλαστοι, ὁ Ἀδάμ καί ἡ Εὐα, πέθαναν πρῶτα πνευματικά, γιατί ἀποκόπηκαν ἀπό τόν Θεό, ἀφοῦ παρέβηκαν τήν ἐντολή Του, καί, ὡς ἀποτέλεσμα τοῦ πνευματικοῦ τους αὐτοῦ θανάτου, τούς ἦλθε καί ὁ σωματικός θάνατος. Πολλά, λοιπόν, σημερινά μας παιδιά ζοῦν μακριά ἀπό τόν Θεό. Ζοῦν ἓνα πνευματικό θάνατο. Ναί! Δέν κτυπάει δυνατά ἡ καρδιά τους γιά τήν ἀγάπη πρὸς τόν Θεό, ἀλλά οὔτε καί γι' αὐτήν τήν πατρίδα μας. Δέν ἔχουν ὑψηλά ἰδανικά, ἀλλά σέρνονται σάν χαμόκλαδα στούς βάρους· ζοῦν ἀπορροφημένοι στούς σαρκικούς ἔρωτες, ξέχωρους μάλιστα ἀπό τόν γάμο, καί ἄλλοι ζοῦν μέ ὀκνηρία σέ βάρος τῶν ἄλλων, μή ἔχοντες οἱ ἴδιοι κανένα πόθο γιά θυσιαστική ἀγάπη πρὸς τόν κοινωνία. Ἀλλά, ἄς μήν ποῦμε πολλά, γιατί γνωρίζουμε πῶς εἶναι μερικοί ἀπό τούς σημερινούς νέους μας. Δέν μιλάω γιά ὅλους τούς νέους, γιατί ἔχουμε καί χρυσά παιδιά, πού ζοῦν ἀγνά καί καθαρά μέ ἀγάπη στόν Θεό καί τά ὑψηλά ἰδανικά καί μαθητεύονται καλῶς μέ τόν πόθο νά γίνουν καλοί ἄνθρωποι στήν κοινωνία καί νά προσφέρουν καλό σ' αὐτήν.

Ἀλλά, ἄς προσευχηθοῦμε, ὦ χριστιανοί, γιά τήν σημερινή μας νεολαία, γιά τά ἀγαπητά μας παιδιά, νά πάθουν ὅλα, ὅσα εἶναι στόν λήθαργο, μία πνευματική νεκρανάσταση. Νά γνωρίσουν καί νά ἀγαπήσουν τόν Ἰησοῦ Χριστό, τόν Θεό μας, καί νά ζήσουν μιά ὁμορφὴ ἀναστημένη ζωή, πού ἀξίζει νά λέγεται ζωή. Μιά ζωή μέ ὑψηλά πετάγματα καί ἰδανικά. Μιά ζωή μέ ἀγάπη πρὸς τόν Θεό καί τήν πατρίδα, πρὸς τήν παιδεία – τήν μόρφωση καί πρὸς ὅλους. Καί αὐτό θά μᾶς δίνει τήν βεβαιότητα γιά μιά ὁμορφὴ μελλοντική κοινωνία, στήν ὁποία οἱ ἄνθρωποι της θά ζοῦν μέ ἀγάπη καί καλωσύνη, σάν ἀδελφοί μεταξύ τους. Μιά κοινωνία ἀγγελικά πλασμένη, ΑΜΗΝ.

Μέ πολλές εὐχές,
† Ὁ Μητροπολίτης Γόρτυνος καί Μεγαλοπόλεως Ἱερεμίας